

**Транскрипт аудио записа
са главног претреса одржаног дана 20.01.2017. године**

Председник већа:

Констатује се да председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 5/16 против окривљеног Максимовић Далибора због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 4/16 од 14.04.2016. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,

оптужени Далибор Максимовић,

бранилац оптуженог адвокат Петрушић, ту. Добро.

Чини ми се прошли пут да сте рекли да нећете моћи, ал` добро је да сте успели. Добро, добро.

Дакле, пуномоћник оштећених Марина Кљаић за коју се по заменичком пуномоћју које прилаже јавља адвокат Михајло Павловић.

Обавештен сам да су приступили сведоци Салкић Менсур и Салкић Амир. Добро.

Имам једно питање за тужиоца, то наравно неће бити проблем али ето мени можда мало интересантно па да питам. Обавештен сам да је у публици из Холандије студенткиња...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте, да, јуче ...

Председник већа: Нема везе са ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нема везе, ради докторску дисертацију...

Председник већа: А добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ратне злочине, дакле стручна јавност.

Председник већа: Добро, добро. У реду. Нема везе са сведоцима који се тамо налазе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нема везе, не, не, никакве везе. Она је Немица иначе, Немица је а у Холандији само студира.

Председник већа: А зна српски?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зна јако лоше српски.

Председник већа: Јако лоше, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи и настави у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у доказном поступку као сведоци испитају Салкић Менсур и Салкић Амир.

Ја не знам колико сам прошли пут био јасан везано за Ваш доказни предлог и противљење браниоца везано за ова два сведока, без обзира што је објективно бранилац прилично у праву везано за своје противљење да се испитају ова два сведока суд је ипак прихватио тужилачки предлог да се ова два сведока испитају, јер без обзира прихватили не прихватили то би морало бити, морали би бити сведоци који би бар по службеној дужности били одређени као сведоци односно да се испитају у овом поступку, имајући у виду да произилази да су они непосредни очевици овог неког догађаја, тако да без обзира што сте Ви како сте навели у образложењу да бисте уверили веће да нисте у доцњи навели да предлагете те сведоке сада јер нисте знали да ли су живи или нису, што није разлог за доцњу сложићемо се иако вам је што би рекли, предмет достављен малте не у фази предкривичног поступка са овако спремљеном оптужницом, без обзира и на потпуно исправне разлоге браниоца којима се, у оквиру којих се противисте испитивању наведених сведока, нису могли бити избегнути ови сведоци и у сваком случају би и без предлога странака у поступку од стране већа, а по сазнању да су они на било који начин доступни било одређено њихово испитивање, тако да у том контексту је одређено њихово испитивање, односно усвојен предлог тужиоца али ми је важно да и Ви знате да Ваши разлози су потпуно коректни али на крају би се то завршило тако, веће би по службеној дужности одредило па сад нема смисла одбијемо Ваш предлог а онда га одређујемо по службеној дужности, овај, то би било нецелисходно.

Дакле,

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

па ћемо најпре Салкић Менсура.

Салкић Менсур. Добар дан. Дајте нам само неки документ. Хвала.

Дакле сведок Салкић Менсур, идентитет утврђен увидом у личну карту БиХ, серијски број 181001J02.

Име оца?

Сведок Менсур Салкић: Омер.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок Менсур Салкић: 03.01.`79. Хранча.

Председник већа: Добро. Живите на адреси?

Сведок Менсур Салкић: Кладањ.

Председник већа: Кладањ.

Сведок Менсур Салкић: Кладањ, јесте.

Председник већа: Јел` има нека адреса тамо?

Сведок Менсур Салкић: Плаховић. Кладањ, Плаховић то је у Босни горе.

Председник већа: Добро, добро. Кажите ми...

Сведок Менсур Салкић: Кладањ је град, мислим.

Председник већа: Јесте ли у неком сродству са Максимовић Далибором, јесте ли у некој завади?

Сведок Менсур Салкић: Не, не.

Председник већа: Не. Добро.

Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам текст заклетве за сведока Ви ћете само рећи „да“ да не понављате цео текст. „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Знате због чега сте овде?

Сведок Менсур Салкић: Молим?

Председник већа: Да ли знате због чега сте овде?

Сведок Менсур Салкић: Знам.

Председник већа: То је догађај од ...

Сведок Менсур Салкић: 09. маја ...

Председник већа: 2000 ...

Сведок Менсур Салкић: `92. `92.

Председник већа: Да извињавам се `92. јел` тако.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли сте поводом тог догађаја негде давали изјаву раније?

Сведок Менсур Салкић: Јесам.

Председник већа: Јесте.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Где сте давали изјаву?

Сведок Менсур Салкић: Па давао, СИПА долазила, испитивали, да ли знате, а ја сам хтио да изнесем ту изјаву зато што отац је ту настрадао.

Председник већа: Да. Ваш отац је Омер, јел` тако?

Сведок Менсур Салкић: Јесте.

Председник већа: А кажите ми та изјава јел` то формална изјава записник сачињаван или неформалан разговор?

Сведок Менсур Салкић: Па записник су правили сад гдје је то завршило шта је, у Федерацији мислим. СИПА само, једноставно долазили, дао сам изјаве и тако.

Председник већа: И направљен је записник и Ви сте потписали тај записник.

Сведок Менсур Салкић: Јесте. Јесте.

Председник већа: То ћете морати да нам нађете тужиоче, тај записник.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нама није познато да тако нешто постоји, свакако бисмо вам доставили али ћемо, да, океј, сад смо сазнали.

Председник већа: Кад је то било, кад сте давали ту изјаву?

Сведок Менсур Салкић: Па даво сам три пута...

Председник већа: Три пута?

Сведок Менсур Салкић: Ма да.

Председник већа: И три пута је записник сачињаван.

Сведок Менсур Салкић: Јесте.

Председник већа: Зато што ми немамо ни један од тих исказа односно записника, зато вас питам. Знате да је три пута, или процењујете да је три пута?

Сведок Менсур Салкић: Три пута сам давао сигурно.

Председник већа: Три пута?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: У ком временском размаку?

Сведок Менсур Салкић: Па можда годину дана прође па, једном сам двапут у години даво. Долазили баш, пример знам сад Бајро се зове човек.

Председник већа: Бајро из СИП-е.

Сведок Менсур Салкић: Јесте.

Председник већа: Бајро из СИП-е. А презиме не знате?

Сведок Менсур Салкић: Не знам.

Председник већа: А када сте прву изјаву дали да ли се сећате? Оријентационо, па се оријентишите `92. је ово било, па некако... Не можете.

Сведок Менсур Салкић: Па не могу се сјетити баш.

Председник већа: Добро. Ја сад не могу да вас питам оно што је уобичајено, да ли остајете при Вашем исказу или исказима које сте дали на записнику односно записницима јер ми само сада неформално знамо да они постоје, ја само могу да вас питам да Ви нама испричате, а ми ћемо то прибавити то да знате...

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: На овај или онај начин, или ћемо се бар доброно потрудити... Изволите браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Председниче већа ја се извињавам што вас прекидам, али имајући у виду ову чињеницу да сведок каже да је давао три изјаве радницима СИП-а, а очигледно су то исти радници који су односно радник који је узимао изјаве од осталих сведока, а Ви сте донели решењем којим хоћете данас да га саслушате, ја бих предложио да се ово решење стави ван снаге и да не саслушавамо данас овог сведока, а можда и другог сведока ако је исти случај, док се не прибави та изјава због евентуалних ...

Председник већа: Несагласности.

Адвокат Ненад Петрушић: Да. Ово у сваком случају овај мој предлог није усмерен ни на какву конструкцију поступка ...

Председник већа: Претпоставио сам шта ћете рећи, то значи да је то нешто што се осећало... Седите ви кратко. Добро.

Веће је одлучило да ипак испита овог сведока данас и... Да, приђите ту, као и овог другог сведока, при чему ни овај предлог није неоправдан јер заиста може да се... али шта може да се деси, може да се деси да ми те записнике никад не прибавимо, не верујем али може да се деси, овај, у случају одређених разлика које ми данас уколико постоје ми не можемо да предочавамо наравно јер их не знамо, али имамо слободу или да их ценимо или да вас зовепо поново па да вас питамо зашто сте тада на неком од тих записника рекли једно, данас можда друго, можда то неће бити случај, без обзира што на одсуство Ваше намере да нам кажете намерно погрешно ал једноставно протек времена чини своје и онда ти записници служе да би вас ми подсетили да сте у неком моменту раније нешто можда другачије изјавили и тако даље. Ми сада смо мало хендикепирани јер ми те записнике немамо, ал ми ћемо данас вас испитати са тим ризиком да када, уколико и када прибавимо те записнике па утврдимо одређено разлике да вас евентуално поново позовемо да вас питамо на те одређене разлике. Ето. Добро.

Дакле као што рекох упозорење сте чули.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: 09.05.`92. година.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Колико сте Ви тада имали година, ми смо срачунали, ајте нам Ви реците...

Сведок Менсур Салкић: 12 и по година.

Председник већа: 12 и по година. Шта се дешавало ајте нам мало неки увод па дођите на догађај.

Сведок Менсур Салкић: Па слушајте овако, све ћу ја рећи како је било, шта сам запамтио, шта сам видио, то не могу никад заборавити.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: `92. значи 09. маја око 10 сати наишла је војска која нас је нашла у шуми сакрили смо се жене, дјеца, у мене отац био и било још два старија човека Хусо и Незир и тада су нас стјерали доле на цесту, на станицу, и ту су нас држали можда једно сат, око 12 и пола 1, тако је било, у том моменту се појавило ауто црвено да ли „Голф“ да ли је „Југо“ био не сећам се баш тачно нисам се тад разумио баш у те марке и изашла су два војника. Један је имо црвену мараму на глави, имо је, ко нож неки сам видио отприлике нешто...

Председник већа: Показујете на ногу, ал` морате рећи због записника.

Сведок Менсур Салкић: На нози, како десно овде на нози имо је ко нож, бајонет нешто.

Председник већа: На нози?

Сведок Менсур Салкић: Јесте.

Председник већа: Шта значи ...

Сведок Менсур Салкић: И имао је пушку.

Председник већа: Привезан за ногу, у чизмама...

Сведок Менсур Салкић: Привезан на ногу тако.

Председник већа: Добро. И пушку.

Сведок Менсур Салкић: И пушку је држао.

Председник већа: Какву пушку?

Сведок Менсур Салкић: Па ко полуаутоматску нешто држо...

Председник већа: Како знате да је полуаутоматска?

Сведок Менсур Салкић: Па не знам дал`, јер сам чуо рафале тттт оно кад је пуцао већ, и у том моменту наредио у мене оцу том Хуси и Незиру да се издвоје од жена и дјеце и довео их до Сретена Благојевића на улаз поред цесте ту кућа, и била је ту једна хладњача паркирана и ту је стрело. Опуцо два три рафала оно кратко само и они су пали. То смо гледали све.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: И тад је натјеро мене, Амира и Нермина једног Салкића, ми смо били дјеца, уплашени никакви, натјеро нас... Јел` може једну чашу воде?

Председник већа: Хоћете да сачекате воду или можете да наставите?

Сведок Менсур Салкић: Па наставићу.

Председник већа: Не морате, сачекајте да попијете воду, нећемо да вас мучимо.

Сведок Менсур Салкић: Кад је нас натјеро да приђемо ми смо мислили да ће ...

Председник већа: Ко? Тај са црвеном траком или ...

Сведок Менсур Салкић: Тај са црвеном траком ...

Председник већа: Све он јел` тако?

Сведок Менсур Салкић: Све је он починио то и натјеро нас је да приђемо тамо ми смо мислили да ће и нас побити и онда је наредио да их узмемо да склонимо са улаза, ми дјеца не можемо да носимо, вукли смо по земљи и ту иза хладњаче само их са улаза склонили и онда кад смо се враћали одатле овај један човјек је, био неки ко хоџа разумјеш сеоски, није прави хоџа...

Председник већа: Како се звао тај?

Сведок Менсур Салкић: Хуса.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: И овај је, црни један био онако ко више црн с њим што је био и рекао „види још је жив“ знаш, и ми како смо носили испало му нешто као... хамајлија, нешто на нашем већ како се каже то, и он се вратио...

Председник већа: Само мало разговетније због записника.

Сведок Менсур Салкић: Хамајлија нека...

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Менсур Салкић: И он се вратио извадио нож и ...

Председник већа: Ко он?

Сведок Менсур Салкић: Тај у црвеној марами, вратио се и прикло га тамо и враћа се и брише нож од одјело. Ми смо се вратили ту у групу међу народ, поново међу, гледали смо доле, нисмо смјели ништа више оно ни проговорит ни плакат не смеш ништа. Држали су нас ту можда једно сат до два на оном сунцу, неки су војници нудили дјеци жваке, воду давали, каже држете, знаш мислим, било је добрих људи не може човјек рећи. И тад је на једанпут дошо аутобус и рекли су да улазимо сви да нас

вози негдје ко, тамо ће вас побит, тамо ће вас стрељат, тако су нам говорили, ми нисмо знали ни гдје идемо ни ништа и сјели смо у аутобусе, тај ауто црвени је крено за нама поново у пратњу. Ми смо кренули у правцу према како да кажем Коњевић поље то се зове, у том правцу смо кренули. Е, када смо наишли у Глогову, село Глогова се зове стајала је жена са дјецом, са троје дјеце мале, и ишо иза њих човјек, ја баш знам тог човјека знао сам ...

Председник већа: Ако ова имена будете желили да изговорите Ви кажите ове шифре поред, да не заборавим. Значи уместо имена кажите шифру?

Сведок Менсур Салкић: ВС-3.

Председник већа: ВС-3 са троје деце.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: И иза њих је био човјек који је носио деку под руком и носио чизме, ципеле чизме нисам баш, нисмо све то могли да распознамо. И жена и дјеца су ушли у аутобус, он је одгурнуо овог човјека, тај исти са црвеном марамом, изашо из аута и стрељо Шаћировић Мују.

Председник већа: Јесте то видели?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Из аутобуса.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Гледали својим очима?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: Онда су наставили даље возити, нису нас нигде више, застали су на разним мјестима, оћемо ли овде, оћемо онде, оћемо ово, ми смо само шутили нико не смије да ништа рекне. Довезли су нас тамо иза Власенице, Тишће се зове, ту су нас испустили и рекли хајте горе све ће вас поклат, ми не знамо ни гдје идемо, ишли смо у том правцу горе, горе су нас дочекали из Кладња један човјек и жена, у једном ресторану између Власенице и Кладња и ту су нас они дочекали и отишли су по аутобусе и јавили горе, коме су не знам, и дошли су аутобуси и одвезли нас у Кладањ у забавиште, у обданиште. То је што имам да рекнем. То знам.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Желим прво да захвалим у име Тужилаштва што сте дошли да сведочите. Ја ћу само неколико додатних питања да би

још боље разјаснили. Рекли сте сишли сте на станицу, из шуме да су вас довели, која је то станица била?

Сведок Менсур Салкић: Реповац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Рекли сте стрељао, дакле јесте видели непосредно када је он то извршио, дакле тај догађај када је, убиство Омера, Хусе и Незира Салкића ...

Сведок Менсур Салкић: Да, видео сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...дакле видели сте, јел` можете само да опишете тог човека који је то урадио, описали сте да има нож, горе да има црвену мараму, јел` можете још неки детаљ?

Сведок Менсур Салкић: Био је мало дебљи, носио је мараму, нисам баш видео тачно косу, плаво је изгледао ...

Председник већа: Нисам разумео сад.

Сведок Менсур Салкић: Црвену мараму ...

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Менсур Салкић: Мало дебљи је био тад, па можда је имао једно 20 до 25 година тад мислим, не могу ништа даље рећи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте ушли у аутобус кажете видели сте ауто који, јел` ауто ишао за аутобусом или како се то дешавало?

Сведок Менсур Салкић: Па ишо иза нас, па исто нас пролазио разумјете, он је ишо иза нас кад је стао овај, аутобус ту жену да покупи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте можда видели и ко је био у ауту?

Сведок Менсур Салкић: Нисам мого видети у ауту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хвала. Немам више питања. Хвала вам.

Председник већа: Добро. Изволите.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` можете ближе одредити време кад сте давали изјаве овим ...

Председник већа: Питао сам једно два пута колега.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ...

Председник већа: Био сам упоран ал` нешто није био...

Сведок Менсур Салкић: Не могу се сјетити.

Председник већа: Да, да.

Сведок Менсур Салкић: Не могу се сјетити то.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` можете рећи кад сте, јесте, кад сте престали ићи у школу у том времену почетка рата?

Сведок Менсур Салкић: Па не знам, то ти не могу рећи овај, кад сам ...

Адвокат Ненад Петрушић: Који сте разред тад били?

Сведок Менсур Салкић: ...тад сам имо 12 и по година.

Адвокат Ненад Петрушић: Који сте разред били?

Сведок Менсур Салкић: Па седми, седми да кренем. Седми крено, разред.

Адвокат Ненад Петрушић: У седми основне школе.

Сведок Менсур Салкић: Јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Имали сте 12 и по година.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: А где сте кренули у школу након доласка у Кладањ?

Сведок Менсур Салкић: У Кладњу наставио.

Адвокат Ненад Петрушић: Коју школу?

Сведок Менсур Салкић: Основну.

Адвокат Ненад Петрушић: Коју? Јел` знате назив те школе?

Сведок Менсур Салкић: Не знам основне у Кладњу школе назив ал` завршио сам ту седми и осми разред.

Адвокат Ненад Петрушић: Седми и осми.

Сведок Менсур Салкић: И онда сам наставио средњу школу.

Адвокат Ненад Петрушић: И не знате назив те школе у Кладњу?

Сведок Менсур Салкић: Не знам господине, не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми колико је било људи који су се скупили ту на стајалишту у Реповцу?

Сведок Менсур Салкић: Како мислите, жене и дјеца или?

Адвокат Ненад Петрушић: Да.

Сведок Менсур Салкић: Па могу бити... 20-30 нисам баш сигуран, нисам мого бројати у том моменту, то је тешко питање.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` аутобус у Реповац дошао, је ли био паркиран кад сте Ви стигли ту или је након дошао?

Сведок Менсур Салкић: Дошо је.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` било путника у њему?

Сведок Менсур Салкић: Нисам приметио.

Адвокат Ненад Петрушић: Кад сте ушли Ви у аутобус јесте седели или стајали?

Сведок Менсур Салкић: Стајали смо.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте седели или стајали у аутобусу?

Сведок Менсур Салкић: Стајали.

Адвокат Ненад Петрушић: Нисам чуо?

Сведок Менсур Салкић: Стајали. Стајо.

Адвокат Ненад Петрушић: Не можете се сјетити да ли је било путника кад сте долазили?

Сведок Менсур Салкић: Нисам мого никог познати у оном страху, видио сам само да смо улазили, гурали се једни преко других, упадали, само што пре да уђеш.

Адвокат Ненад Петрушић: Ту на том аутобуском стајалишту јел` било још војника?

Сведок Менсур Салкић: Па било је можда једно шест, седам војника.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` у аутобусу било војника?

Сведок Менсур Салкић: Била су два војника. Један напред, један на задњем, на вратима.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесу они излазили из аутобуса?

Сведок Менсур Салкић: Нису, све нас је исто допратио до ...

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је још ту било деце осим вас, колико ви кажете, тројице?

Сведок Менсур Салкић: Јесте. Било је доста дјеце.

Адвокат Ненад Петрушић: Колко их је било?

Сведок Менсур Салкић: Не могу тачан број рећи.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли су сви људи који су дошли на то стајалиште у Реповац дошли из шуме као што сте ви дошли?

Сведок Менсур Салкић: Ко од шуме, од кућа, одатле су дошли нису сви имали одакле друго.

Адвокат Ненад Петрушић: А кад сте Ви изашли из куће и отишли у шуму?

Сведок Менсур Салкић: Отишли смо негде око, ујутру 7 сати чим је свањивало запуцало се, ми смо побјегли из кућа у шуму само ту, нема 500 метара од куће.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је у тој групи колко ви кажете 20-30 људи односно особа, жена и дјеце, било и одраслих мушкараца осим ове тројице људи за које тврдите да су убијени?

Сведок Менсур Салкић: Био је Салкић Шабан, њега су исто одвели ту...

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте то видели?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Шабан?

Сведок Менсур Салкић: Шабан Салкић.

Адвокат Ненад Петрушић: Ко је одвео Шабана?

Сведок Менсур Салкић: Њега је одвео Млађеновић Најдан пошто знам тог човјека Најдана јер је он био добар са Шабаном и пријатељи кућни били и тако.

Адвокат Ненад Петрушић: А где га је одвео?

Сведок Менсур Салкић: Сео је у Шабаново ауто „Ладу“ и одвезо га, отишо је према Коњић пољу према Кравици.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесу сами били Шабан и Најдан?

Сведок Менсур Салкић: Био је још неко нисам видио ко је, не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Из те групе?

Сведок Менсур Салкић: А од Бошњака од ...

Адвокат Ненад Петрушић: Да, да.

Сведок Менсур Салкић: Не, само су Шабана одвели.

Адвокат Ненад Петрушић: Тај војник са црвеном марамом јел` то била баш марама у правом смислу речи, можете нам описати мало?

Сведок Менсур Салкић: Видио сам само да је црвена, свезана око главе, то, нисам видио косу.

Адвокат Ненад Петрушић: Марама... извините, је ли целу главу прекривала, и теме и потиљак?

Сведок Менсур Салкић: Па овај део овде нисам видио и нисам смео да гледам.

Адвокат Ненад Петрушић: А видели сте или је марама или је трака?

Сведок Менсур Салкић: Ја би прије реко да је марама.

Адвокат Ненад Петрушић: Значи прекривала је целу главу и ...

Сведок Менсур Салкић: Нисам видио косу.

Адвокат Ненад Петрушић: ... теме и чело?

Председник већа: Јел` као трака, или је као марама?

Сведок Менсур Салкић: Као марама. Нисам видио косу зато вам кажем.

Адвокат Ненад Петрушић: Добро. Нисте је видели зато што је није имао, или је нисте видели зато што је била прекривена ...

Сведок Менсур Салкић: Немам одговор на то питање.

Председник већа: Каже нисам смео да гледам. Јел` тако сте рекли?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: А у какву је униформу био обучен тај војник?

Сведок Менсур Салкић: Била је ко шарена униформа.

Адвокат Ненад Петрушић: Имао чизме?

Сведок Менсур Салкић: Чизме, пантоле, кошуља горе била.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` тај нож био у чизми, или?

Сведок Менсур Салкић: Па поред чизме овако нешто ту сам видио са десне стране, видио сам само кад је извадио.

Адвокат Ненад Петрушић: Ми смо овде имали нека сведочења која кажу да је ту било четворо дечака, односно младића који су носили, пренели ова тела од хладњаче до канала. Ви дакле тврдите да их је било, да сте били вас тројица.

Сведок Менсур Салкић: Нисам, у том страху човјек не зна више ни, знам за њих тројицу.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте га вукли? А рекли сте да сте вукли тела да нисте ...

Сведок Менсур Салкић: Вукли, да, да.

Адвокат Ненад Петрушић: Такође имамо неких сведочења која кажу да је био...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани судија, видите само овај, ја бих Вас замолио да одбрана се не позива на нека сведочења, нека се прецизно изјасне која сведочења.

Адвокат Ненад Петрушић: Сведок ВС1..., прихватићу, сведок ВС1 каже... да је био овај, бели ауто...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сугестивно пита, имамо сведочења па наводи то а не знамо да ли га имамо или не.

Председник већа: Може се браниоцу сад, у унакрсном поприлично. Изволите.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми, тај аутомобил којим је дошао тај, та особа са црвеном марамом, рекли сте био је црвене боје?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је имао неке апликације на себи, неке натписе?

Сведок Менсур Салкић: Нисам приметио.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је имао таблице, регистарске таблице?

Сведок Менсур Салкић: Не бих то знао рећи.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле, Ви само поуздано можете да кажете и поуздано говорите да сте видели војника са црвеном марамом који је извршио та убиства, тога се сећате?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Свега осталог што сте питани...

Сведок Менсур Салкић: Што сам видео, стојим.

Адвокат Ненад Петрушић: ...Ви се не сећате. Немам више питања судија.

Председник већа: Колега, Ви имате питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам, хвала.

Председник већа: На питање браниоца да ли је ту било присутно још људи, Ви сте рекли да је било присутно двадесетак, тридесетак и тако даље. Да ли се неких сећате? Јел' се сећате Салкић Зумре, Зухре и још по неког?

Сведок Менсур Салкић: Па биле су, ту је било доста народа у томе...

Председник већа: Да ли се неког сећате?

Сведок Менсур Салкић: Па има Салкић Фата, има Хана, те што су нас истерали скупа.

Председник већа: Је л' се сећате Зумре и Зухре?

Сведок Менсур Салкић: Па сећам се, била је Зумра.

Председник већа: А Зухра?

Сведок Менсур Салкић: Па нисам видио ту све, не могу све видјети, јел сад идеш и не смеш да гледаш.

Председник већа: Добро, кажите ми, овај, Омер Вам је отац јел тако?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: А Хусо и Незир?

Сведок Менсур Салкић: Комшије, мислим рођаци.

Председник већа: Рођаци?

Сведок Менсур Салкић: Рођаци, Салкић јесте само нису ...

Председник већа: Мислим исто презиме...

Сведок Менсур Салкић: Исто презиме само нисмо оно баш пречи....

Председник већа: Кажите ми, кад сте ушли у аутобус...

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: ...када сте видели ВС-3 са децом и Мују са деком и тако даље, рекли сте да сте стајали...

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Кажите ми у ком делу аутобуса сте стајали?

Сведок Менсур Салкић: Па између првих и задњих врата, ту сам стајао...по сред отприлике.

Председник већа: Па то као да сте ми рекли између фара и штоп светала.

Сведок Менсур Салкић: Па...

Председник већа: Који део, предњи део, задњи део, средњи део аутобуса?

Сведок Менсур Салкић: Средњи део.

Председник већа: Средњи део аутобуса?

Сведок Менсур Салкић: Средњи.

Председник већа: Кажете била је гужва?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Дакле сви су седели а што се тиче стајања, је л' била гужва и за стајање?

Сведок Менсур Салкић: Ма стајало их је још...

Председник већа: Јесу стајала деца, или и одрасли?

Сведок Менсур Салкић: Па не знам више, и дјеце и жена, све је стајало, оно, свашта је било, не можеш сад ти бројати ко је стајао, ко није.

Председник већа: Кад је убијен Мујо...

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Ви сте били у аутобусу, у том средњем делу аутобуса, где се налазио Мујо када је убијен? Код ког дела аутобуса?

Сведок Менсур Салкић: Код предњег.

Председник већа: Јесте сигурни?

Сведок Менсур Салкић: Код предњег је наишо и упустили су жену и дјецу...

Председник већа: Јесте сигурни?

Сведок Менсур Салкић: Видио сам да су отворили, да је онај војник изашо...
врата.

Председник већа: Али зашто Вас питам јел' био пун тај део стајаћи део у аутобусу...

Сведок Менсур Салкић: Све је пуно било.

Председник већа: ...и код ког дела, зашто сам Вас то питао...

Сведок Менсур Салкић: Све је пуно било.

Председник већа: Ви сте у то време имали 12 и по година.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Били сте дете.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Ви сад нисте, да се не лажемо, горостас и тако даље, не верујем да сте..., у то време сте вероватно исто били просечне висине за једног дечака, је л' тако?

Сведок Менсур Салкић: Ма нормално.

Председник већа: Како сте Ви то видели?

Сведок Менсур Салкић: Па видио сам испред кад иде жена и дјеца на цести и заустављају, тако сам само видио ту слику. У том моменту...

Председник већа: Сви смо се понекад налазили у препуном аутобусу.

Сведок Менсур Салкић: Молим?

Председник већа: Сви смо се понекад налазили у препуном аутобусу, деца просечне висине од 12,5 година у пуном аутобусу одраслих...

Сведок Менсур Салкић: Само сам их видио да су ушли.

Председник већа: ...у стајаћем...

Сведок Менсур Салкић: Само сам их видио да су ишли и стао је аутобус, отворила су се врата, напред је изашо овај један војник са пушком и упустио је сад, да ли је...

Председник већа: Изашао је, одакле изашао?

Сведок Менсур Салкић: Из аутобуса, отворио врата и да уђе, да убаци жену и дјецу.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: Човјека су одвојили и само сам чуо рафал и то је то.

Председник већа: Разумем да сте чули рафал. Шта сте видели?

Сведок Менсур Салкић: А?

Председник већа: Разумем да сте чули рафал.

Сведок Менсур Салкић: Видио сам како само кад је ушла жена и дјеца, да су одгурнули човјека.

Председник већа: Ко они?

Сведок Менсур Салкић: Тај у црвеној марами је одгурнуо човјека, није му дао да уђе.

Председник већа: Како сте га видели од те гужве, Ви у средишњем делу аутобуса...

Сведок Менсур Салкић: Видио сам, зато што је са стране су стакла, видео сам.

Председник већа: Зато што не кажу сведоци код предњег дела аутобуса, неки саслушани, сад ће тужилац рећи који па да сад..., јесте сигурни код предњег дела аутобуса?

Сведок Менсур Салкић: Само сам видио да је изашао војник тај и сад, разумијеш, да ли их је упустио ту, шта је, да ли је назад, само сам видио да је отворио, изашо, каже убацуј жену и дјецу, то сам чуо.

Председник већа: Добро, а где је стајао тај ауто којим је дошао, тај са црвеном марамом?

Сведок Менсур Салкић: Ишо је иза нас, и онда је прошло испред нас кад је видио човјека, не знам који је разлог био.

Председник већа: У моменту кад је упуцан Мујо, где се налазио тај ауто?

Сведок Менсур Салкић: Испред.

Председник већа: Сигурни?

Сведок Менсур Салкић: Испред, видио сам да је пролазио и враћао се, ходао је испред нас, не може све...

Председник већа: Добро, ал тад кад је упуцан?

Сведок Менсур Салкић: Молим?

Председник већа: Тад када је Мујо упуцан, кажете где је био? Кажете испред предњег дела аутобуса?

Сведок Менсур Салкић: Не могу се баш сјетити тога.

Председник већа: А како знате да је то тај исти са црвеном марамом који је претходно убио овај, ову тројицу, како смо малопре рекли?

Сведок Менсур Салкић: Па зато што идеш, овај, што је ишао аутом иза нас, пратио нас све, пролазио испред, иза, враћао се, то сам видио.

Председник већа: Како знате да је особа иста? По марами, или по лику?

Сведок Менсур Салкић: По марами.

Председник већа: По марами?

Сведок Менсур Салкић: По марами, да.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате Салкић Џемала и Салкић Хамеда?

Сведок Менсур Салкић: Сећам се али нисам ја видио ту, знам њих, мислим...

Председник већа: У оној групи где су касније убијени Хуса, Незир и Омер, јел' се сећате њих ту?

Сведок Менсур Салкић: Па нису ту били на цести, они, можда су се и прије негде одвојили, то не знам.

Председник већа: Јесте ли видели да су они негде одведени? Не?

Сведок Менсур Салкић: Чуо сам у тој причи ту да су их одвели, али нисам видио. Не могу рећи.

Председник већа: Добро, јел' знате Салкић Нермина?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Шта Вам је он?

Сведок Менсур Салкић: Од амиџића.

Председник већа: Молим?

Сведок Менсур Салкић: Па од амиџића, како кажу, од стрица син.

Председник већа: Аха, добро, добро. Овај, Ви рекосте да су Вас натерали да тела склоните, јел тако?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: А он каже да су тражили добровољце, то каже Нермин. Каже одвели нас добровољце иза камиона, питали су има ли добровољаца па смо се ми јавили и то Салкић Нермин, дакле он за себе каже, Салкић Менсур и Елвир Рамић. Исто каже и Салкић Фата. Шта Вам је Фата?

Сведок Менсур Салкић: Па мати Нерминова. Мајка Нерминова.

Председник већа: Да. Ето, то морам да Вам предочим.

Сведок Менсур Салкић: Нисам, није тачно да сам био добровољац, то није тачно. Само је показао прстом ти, ти, ти, изишли...

Председник већа: Добро, и ко је, вратите се на почетак, тела сте склонили ко? Ви, Амир...

Сведок Менсур Салкић: И Нермин.

Председник већа: И Нермин.

Сведок Менсур Салкић: Не сећам се, можда, да л' је био ови, не сећам се то.

Председник већа: А Зумра не помиње Нермина?

Сведок Менсур Салкић: Ја што знам...што сам могао запазити у том моменту од страха, то што знам...

Председник већа: Да ли сте виђали још војника са тракама око главе, или марамама?

Сведок Менсур Салкић: Па са тракама нису били, било је онако навезљани, црни, свакаки...

Председник већа: Са марамама?

Сведок Менсур Салкић: Са марамама није било, били су са оним маскама црним.

Председник већа: Добро. Кажите ми тај други што је био са војником са црвеном марамом, јел њега неко ословљавао на неки начин, неки надимак или, је л' Вам познато „Македонац“? Није?

Сведок Менсур Салкић: Нисам чуо.

Председник већа: Кажите ми, на питање браниоца сте рекли нисам смео да гледам, па у којој мери сте Ви обратили пажњу на ту мараму и на то лице...

Сведок Менсур Салкић: Па чим је дошао ту, из аута је изашао и почео нас вређати, у том моменту сам само видио и нисам више...

Председник већа: Кажите ми, овај, поново на Мују се враћамо, убиство Мује, ја сам закључио из онога што сте Ви рекли да је то било са десне стране аутобуса у односу на правац кретања аутобуса, јел' тако?

Сведок Менсур Салкић: Па...

Председник већа: Тамо где су врата, јел тако?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Каже, додуше сада покојни овај Јефто, Млађеновић Јефто, је л' знате ко је? Возач аутобуса. Не?

Сведок Менсур Салкић: Не знам.

Председник већа: Он каже, каже ово убиство се догодило са моје стране аутобуса, он возач, његова страна је она супротна у односу на врата.

Сведок Менсур Салкић: Па не могу...ја мислим да је десна, не могу...

Председник већа: Добро. Да ли бисте Ви могли да препознате ту особу са фотографије из тог времена?

Сведок Менсур Салкић: Па ја мислим да бих могао, из тог времена а прошло је 25 година...

Председник већа: Зато Вас и питах, Ви рекосте у страху сте били, нисте смели да гледате и тако даље, имали сте колико, 12 и по година...

Сведок Менсур Салкић: Могао бих покушати.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: Мислим, не могу сад рећи...

Председник већа: Ми смо урадили овако, пошто имамо, имали смо неколико сетова или сета документације, фото документације која је предочавана разним сведоцима, па смо ми те фотографије објединили, то јест сублимирали све на једно место, мало смо их промешали што би рекли и направили смо сублимацију свих тих фотографија које постоје у списима, дакле ништа додатно и одузимано. Знате да нису све исте предочаване свим сведоцима.

Дакле, констатује се да се сведоку предочавају фотографије и то 26 фотографија које представљају све обједињене фотографије које се налазе у списима предмета.

Ево погледајте те фотографије.

Адвокат Ненад Петрушић: Судија, ако дозволите, пре него што прегледа...

Председник већа: Добро?

Адвокат Ненад Петрушић: Да питате сведока да ли је раније код радника СИПЕ, да ли су му они предочавали?

Председник већа: Да ли Вам је неко показивао фотографије раније?

Сведок Менсур Салкић: Не.

Председник већа: Нико никад?

Сведок Менсур Салкић: Никад.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: Ја мислим да је то, колко сам могао запазит.

Председник већа: Који број?

Сведок Менсур Салкић: 5 или 24.

Председник већа: 5 или 24?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Констатује се да сведок изјављује да му се чини да би лице које је убило Хусу, Незира и Омера, као и Мују, могло бити лице на фотографији број 5 или 24.

Режија, укључите само документ камеру, да виде и остали. Пошто смо ово ми направили, овај фото албум па да и ви видите на кога је указао.

5, спустите 5, добро, и потом 24.

Сведок Менсур Салкић: Ја овде не видим од ове, може да померим?

Председник већа: Молим?

Сведок Менсур Салкић: Ово је сметало па се не види, па да померим.

Председник већа: Аха, добро, добро. Добро, то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани судија, имамо само још једно додатно питање ако је могуће, ако ми дозволите.

Председник већа: Могуће, будите врло пажљиви са питањем ако се тиче фотографије.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, не, нису фотографије, само...

Председник већа: А не то, добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули после можда неких прича, неко име или надимак ко је то учинио, дакле та убиства која сте видели дакле, ко је то учинио, да ли сте чули неке приче после?

Сведок Менсур Салкић: Па чуо сам по надимку да га зову „Дача“, е сад...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е хвала.

Сведок Менсур Салкић: Нисам га познавао јел', лично, мислим... ми смо далеко живели, чуо сам да је из Милића, да је од Власенице.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е хвала.

Сведок Менсур Салкић: Само сам то чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Адвокат Ненад Петрушић: Може да каже, ја се извињавам...

Председник већа: Да, да, изволите.

Адвокат Ненад Петрушић: Од кога је чуо, кад је чуо?

Сведок Менсур Салкић: То...не могу вам рећи.

Председник већа: Не можете, не желите или не можете, не сећате се?

Сведок Менсур Салкић: Па нема, не могу то, не желим рећи то. Ако може то, такав одговор.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ненад Петрушић: Мислим да овакав одговор не може дати сведок, да каже да не жели рећи.

Председник већа: Има на која питања, ја сам на почетку рекао на која питања не морате да одговорите, а на остала морате.

Сведок Менсур Салкић: Па једноставно чуо сам приче од народа, не могу сад име тачно рећи ко је, прича се овај, онај, овако, ето, тако сам чуо информације само.

Председник већа: Када сте последњи пут причали о овим догађајима са било ким?

Сведок Менсур Салкић: Па можда...

Председник већа: Да ли сте и када и са ким?

Сведок Менсур Салкић: Само то са СИП-ом, то што сам Вам рекао, то је давно било, већ има три, четири године нисам прије, нисам више ни с ким.

Председник већа: А после тога не?

Сведок Менсур Салкић: Не, ни с ким.

Председник већа: Формално. А неформално?

Сведок Менсур Салкић: Па онако између народ, сад, кад, кад је нико не зна за то, јер...

Председник већа: Како је изгледао овај други војник?

Сведок Менсур Салкић: Па више је црн, онако, више црн, он није имао никакве онај, ни капе ни мараме. Не могу се баш сјетит њега, само сам видио да је црн, оно кад су изашли из аута одма...

Председник већа: Да ли бисте њега пре могли да препознате него овога сад?

Сведок Менсур Салкић: Па не бих, тешко.

Председник већа: Што?

Сведок Менсур Салкић: Па овај је имао баш оно...како...могу пробат али тешко, мислим не знам.

Председник већа: А што теже, што?

Сведок Менсур Салкић: Па нисам обраћао пажњу, разумијете. У том смислу.

Председник већа: А јел се сећате тог аута, ко је тим аутом, ко је возио, ко је био сувозач и тако даље, јел се сећате тога? То црвено ауто, како кажете.

Сведок Менсур Салкић: Кад су дошли возио је он, тај у црвеној марами, кад је.. касније је возио и он, а мењали су се, не знам мислим не могу, то је тешко.

Председник већа: Добро. Има ли још питања? Нема. Хвала лепо. Али морам да Вам питам дакле пре тога, Вама је отац страдао тада, је л' тако?

Сведок Менсур Салкић: Молим?

Председник већа: Вама је отац страдао том приликом?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Да ли истичете имовинско правни захтев, то јест накнаду штете неку?

Сведок Менсур Салкић: Па што да не, да.

Председник већа: Придружује се кривичном гоњењу, истичем имовинско правни захтев. Јел' можете сада да определите имовинско правни захтев или, то можете и накнадно наравно, не морате сада.

Сведок Менсур Салкић: Па, може.

Председник већа: Накнадно јел' тако? Који ће накнадно определити.

Јесте Ви Мемсур или Менсур?

Сведок Менсур Салкић: Менсур.

Председник већа: Са Н?

Сведок Менсур Салкић: Ја.

Председник већа: Ви тражите укупно за долазак, повратак и за две дневнице о чему сте приложили уверење, 14.353,00 динара, како су нам то конвертовали из валуте у динаре?

Сведок Менсур Салкић: Не знам ја колко то изађе у ...

Председник већа: Па то по званичном курсу се конвертује.

Сведок Менсур Салкић: Молим?

Председник већа: По званичном курсу се конвертује. Јел то тај износ који Ви тражите?

Сведок Менсур Салкић: Колко дође, не знам ја у динарима, разумијете, како претворити у еуре или у КМ?

Председник већа: Не знам како су, по званичном курсу су то код нас конвертовали и дошли су до износа од 14.353,00 динара.

Сведок Менсур Салкић: Ако је тако, тако је.

Председник већа: Је л' тражите толико?

Сведок Менсур Салкић: То су трошкови.

Председник већа: Добро, је л' тражите дакле овај износ, то је тај?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Тражи на име доласка, повратка, изгубљених дневница износ од 14.353,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведоку Салкић Менсуру се досуђује напред наведени износ на име трошкова.

Добро, хвала лепо.

Наравно са резервом кад будемо, надам се да хоћемо, прибавили те записнике, да Вас евентуално уколико се укаже потреба, позовемо поново.

Сведок Менсур Салкић: Стојим иза тога.

Председник већа: Није ни Ваша кривица, што ми немамо, није ни судска а не бих рекао ни тужилачка јер ми смо то добавили то јест тужилац је добио ту оптужницу овај такву каква јесте, са исказима који су већ били ту, тако да што би рекли нико није крив, то је мало тешко овај да може да буде али тако испада. Кад будемо прибавили, ако будемо прибавили, може да се деси да Вас поново зовемо. Хвала лепо.

Зовите нам Амира.

Испитивање сведока Салкић Амира

Сведок Амир Салкић: Здравом свима.

Председник већа: Добар дан.

Сведок Амир Салкић: Добар дан.

Председник већа: Дакле,

Приступио сведок Салкић Амир, идентитет утврђен увидом у личну карту БиХ, серијски број 820Т015К7. Име оца?

Сведок Амир Салкић: Салко.

Председник већа: Салко? Рођени сте када и где?

Сведок Амир Салкић: 7.05.'79. Братунац.

Председник већа: Добро, пребивалиште, где живите?

Сведок Амир Салкић: Братунац, Босна и Херцеговина.

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству, или у завади са оптуженим?

Сведок Амир Салкић: Не.

Председник већа: Нисте, добро. Да ли знате због чега сте овде?

Сведок Амир Салкић: Знамо.

Председник већа: Добро, а како знате?

Сведок Амир Салкић: Па зато што позив кад сам добио сад, ко сведок.

Председник већа: А по чему сте из позива закључили о чему се ради?

Сведок Амир Салкић: Па нема ништа друго само, шта ја знам, тако, шта би друго могло, нисам ништа крив, на суду никад нисам био.

Председник већа: Не, не, не, то није спорно. Како сте из позива који садржи одређене податке, како сте закључили о ком догађају се ради?

Сведок Амир Салкић: Нисам баш из позива, кад су ме назвали, ова Славица одавде, то ми је она објашњавала о чему се ради.

Председник већа: Славица? Из Службе?

Сведок Амир Салкић: Ја, да сам неки свједок, то ми је она објаснила.

Председник већа: Неки сведок, а јел' знате који је догађај у питању?

Сведок Амир Салкић: Па знам.

Председник већа: А како то знате, то је моје питање?

Сведок Амир Салкић: Тако што ми је објаснила о чему се ради и те неке ствари.

Председник већа: Објаснила да вам је догађај од тог и тог датума....

Сведок Амир Салкић: Могу да.... извините мало сам...

Председник већа: Само полако, полако, без журбе и без...

Сведок Амир Салкић: Кад сам добио позив...

Председник већа: Добро.

Сведок Амир Салкић: Претпостављо сам да је онај, да нема шта друго бит то, кад је ме она назвала и објашњавала ми да имам то суђење, да сам свједок, значи тако сам сконто да је то дешавање од како је било рата.

Председник већа: Јесте Ви њу питали који је догађај у питању и због чега сведочите?

Сведок Амир Салкић: Нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок Амир Салкић: Нисам.

Председник већа: Али сте тако разумели?

Сведок Амир Салкић: Па ја, разумели, зато што је онај, што су ми комшија на пример тај амићић прије ишао у мени и он је рекао да је мени уписао да ћу ја доћи на ред. Због тога сам конто.

Председник већа: Који комшија?

Сведок Амир Салкић: Рођак мој.

Председник већа: Који?

Сведок Амир Салкић: Рамо.

Председник већа: Добро. Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, да одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи да, да не понављате цео текст.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Ви само кажете...

Сведок Амир Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Сад питање као и за сведока од малопре, јесте ли Ви некад поводом догађаја... а који је то догађај, од ког датума, пошто већ знате?

Сведок Амир Салкић: 9. мај.

Председник већа: А како знате да је 9. мај?

Сведок Амир Салкић: Па зато, тај дан не могу никад заборавити, вјерујте ми.

Председник већа: Које године?

Сведок Амир Салкић: '91. са '92., тако, не могу се баш тачно сјетити.

Председник већа: Добро, да ли сте поводом тог догађаја негде давали раније изјаву?

Сведок Амир Салкић: Нисам.

Председник већа: Нигде?

Сведок Амир Салкић: Нигде.

Председник већа: Да ли Вас је неко контактирао поводом тог догађаја, за одређене информације?

Сведок Амир Салкић: Па можда некад давно, неко ме је из Сарајева назвао и питао, али нисам давао изјаве знате, питао јесам ја тај и тај, то име, само то и ништа више.

Председник већа: Дакле никакву изјаву нисте дали?

Сведок Амир Салкић: Нисам.

Председник већа: Добро. Ајте нам сад испричајте шта је тада било, колико сте Ви тада имали година, где сте се налазили, шта се дешавало, ето.

Сведок Амир Салкић: Па имо сам...

Председник већа: И зашто не можете да заборавите тај дан?

Сведок Амир Салкић: Имо сам 12 и по година, 12 и по, 13, можда шести разред сам био када се то све десило. Били смо ту где смо боравили у Братунцу, живели смо, међутим, само је једно јутро 9. мај освануо кад смо ту боравили, почела је пуцњава са свих страна, и ништа, ми смо сишли у једну, шумарак вако ту близу кућа и ту су нас онај, заробила војска, значи, кад су нас заробили сишли смо можда једно 800 метара до главне цесте и ту смо били сједели, ко заробљени смо били ту. И кад, ту док смо сједели били су ту све моје комшије, рођаци који су били заробљени самном, био је Салкић Хусо, Салкић Незир и Салкић Омер. Сједели смо...

Председник већа: Јел био, извињавам се што ја сад... јел био још неко осим њих тројице, од рођака и комшија?

Сведок Амир Салкић: Па било је само, било је још, Салкић Фата, Салкић Хатица, жене с дјецом и тако, да не набрајам сад...

Председник већа: Што сте само њих поменули сада, назначили?

Сведок Амир Салкић: Па споменуо сам зато што су они онај убијени ту баш пред мене, пред мојим очима.

Председник већа: Добро.

Сведок Амир Салкић: И ту смо били заробљени, сједели смо једно сат времена док се није помолио из, ајд не могу се сад сјетити да ли је из Братунца или је озго од Коњевић поља, „Голф“ црвени-кец, или је „Југо“, дошло је ту и изашло је из кола и тако смо ту били, они су били, та тројица људи, Хусо, Омер и Незир су сједели испред нас док смо ми били међу женама горе сједели, и тај је изашо из кола...

Председник већа: Колико њих је било у колима, ајде да после се не враћамо?

Сведок Амир Салкић: Па не могу се сјетити, да ли је био сам јел сам тако био у страху да нисам смио пуно ни да гледам.

Председник већа: Добро, одакле је изашао, ако нисте сигурни, претпостављам да је онда са возачевог, јел тако?

Сведок Амир Салкић: Ја, ја, с возачевог мјеста и пјевала је музика, чуо сам да је у колима, сад не могу се сјетит шта је пјевала.

Председник већа: Шта је певала?

Сведок Амир Салкић: Музика је се чула у колима. Радио.

Председник већа: А музика?

Сведок Амир Салкић: Ја.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Амир Салкић: И онај, изашо је из кола и почео је галамити и викао је сад ћу вас све да побијем, ту што нас је било тих жена и дјеце и старца. Међутим то је можда пет, шест минута, узео је Омера, Хусу и Незира, ту је била једна, ту је била аутобуска станица ће смо ми ту били. Била једна хладњача, камион, не могу се сад сјетит да ли је велика, али је хладњача, сјећам се тога добро. Одвео их је за камион и побио их је.

Председник већа: Како их је побио?

Сведок Амир Салкић: Па чуо сам само рафал, сад нисам, не разумем се у оружје, нисам, био сам дијете, нисам војску служио, поготово.....

Председник већа: Док Ви то све доживљавате, где се налази Менсур, јел ту поред Вас?

Сведок Амир Салкић: Ту је и он, поред мене је и он ту.

Председник већа: Дакле, што видите Ви види и он и обрнуто?

Сведок Амир Салкић: Сви видимо. Не, не видим, нисмо то видели кад их је убио, одвео их је за камион...

Председник већа: Добро, хоћу да кажем један поред другог сте вас двојица?

Сведок Амир Салкић: Ја, ја, ту код родитеља, код матере смо ту.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Амир Салкић: Чули смо само рафал иза камиона.

Председник већа: Колико рафала?

Сведок Амир Салкић: Па не могу се сад сјетити, то је био рафал, не сјећам се сада, да сам био стар да могу о томе објаснити и тако.

Председник већа: Добро.

Сведок Амир Салкић: Пришо је, вратио се оздол и подиго је мене и Менсура, био је још трећи, да ли је Нермин, не могу гарантоват сад, али знам да нас је тројица било, е тога се трећег не могу сјетити. Подиго нас тројицу да идемо доле до камиона, не знамо у вези чега, само нас је подиго. Кад смо тамо прешли рекао је да их свучемо у канал. То је банка од улице и само да их тамо склонимо. Кад смо ту пришли кад смо их склањали у Хусе је испала хамајлија, то значи и пришо је горе и видио је ту и узео је и пришо горе једном војнику и питао шта је ово. Он му је реко видиш да је био хоца и опсовао куд га не оставих живог и пришо је и одсеко му је главу, преклао га, док смо ми ту стајали и гледали.

Председник већа: Одсеко главу или преклао?

Сведок Амир Салкић: Преклао га, сад нисам детаљно сто посто видио како је и тако смо и њега превукли доле, међутим вратио нас је горе међу те жене. Нас тројицу. И тако смо се горе, били смо међу женама можда ту заробљени до једно, ајде три сата, можда и пола четири, чекали смо аутобус тај да нас вози. Нисмо знали ће ћемо, тако ставили су нас у аутобуст, тако је дошао ту аутобус, народ је пожурио што прије да уђе у аутобус, жене, дјеца да се прије то...Сјели смо у аутобус и кренули смо према Коњевић пољу, Глогова горе, Коњевић поље, возач нам је рекао да нас води за Кладањ. Кад смо пришли горе улаз у Глогову, наишо је човјек, да ли је имао двоје дјеце или троје, Мујо Шаћиревић, ишао је крајем улице....

Председник већа: Јел видите имена ту која Вам стоје? Уместо имена која ту видите, ако будете хтели неко од имена да изговорите у Вашем сведочењу Ви кажите ову шифру, ВС па 1, 2, 3. Мада за 2 нам је..., она је преминула. Значи уместо имена само кажите те шифре. Ако будете имали потребу да у Вашем сведочењу њих поменете. Јесте ли ме разумели?

Сведок Амир Салкић: То који су убијени јел шифра је овде, шта?

Председник већа: Ако будете хтели да у Вашем сведочењу поменете било од која та три имена....

Сведок Амир Салкић: Ја, ја, ја.

Председник већа: Уместо имена рећи ћете ВС ту шифру.

Сведок Амир Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Немојте ја, ја, јесте ли разумели?

Сведок Амир Салкић: Јесам.

Председник већа: Добро, ајте даље.

Сведок Амир Салкић: И ту тај човјек што је возио аутобус...

Председник већа: Како се зове?

Сведок Амир Салкић: Не знам.

Председник већа: Добро.

Сведок Амир Салкић: То не знам. Кад је зауставио аутобус да уђу жена и дјеца и тај човјек у аутобус, међутим тај нас је стигао с колима, споменуо сам на почетку, не знам дал је био кеџ црвени-„голф“ или „југо“, не могу се сјетити. Стигао је, пришао је, изашо је из кола, кола су стала иза аутобуса, сишао је, изашо из кола и прешо горе, пустио жену и дјецу у аутобус а Мују је убио. Мују Шаћировића. И тако уби Мују Шаћира и онда су... жена му је и дјеца ушли у аутобус, и то што сам ја видио све је. И тако до Тишће смо довезо нас аутобус, ту смо пјешке изашли и отишли смо према Кладњу пјешке, можда једно пет километара.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Да захвалим у име тужилаштва што сте дошли да сведочите.

Председник већа: Само, извињавам се, секунд један. Колико сте имали година тад, још једном?

Сведок Амир Салкић: Данаест и по, тринаест, шести разред.

Председник већа: Кад сте напунили 13 година?

Сведок Амир Салкић: Кад сам избјего, дванаест и по, тринаест година сам имао, тако, шести разред, не могу се баш сад сјетит.

Председник већа: 09.05., сте већ имали 13 година, зато Вас питам. Рекосте дванаест и по.

Сведок Амир Салкић: Па добро, нисам баш сад у томе онај детаље, да сад...

Председник већа: Добро. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте да сте сишли, после сте делимично презирали, дакле рекли сте сишли сте на неку цесту. А где сте сишли, јел то била нека аутобуска станица?

Сведок Амир Салкић: Била аутобуска станица ће...

Заменик тужиоца за ратне злочине: У ком месту?

Сведок Амир Салкић: Је градски аутобус стајао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А у ком месту?

Сведок Амир Салкић: У Реповцу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете да опишете тог човека за кога сте навели да је убио ову тројицу а потом Мују, да ли можете да га опишете?

Сведок Амир Салкић: Могу само да рекнем, да се сјећам да је имао мараму око главе црвену и шарено одијело, а сад да се сјетим лика не би могло то, јер мислим да нешто говорим што не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Лика, година, нешто?

Сведок Амир Салкић: Не, па није био толко стар, можда једно 20 година, 22 тако, три, тако је био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала немам више питања.

Председник већа: Браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Ту на аутобуском стајалишту јел било још војника?

Сведок Амир Салкић: Јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Колико?

Сведок Амир Салкић: Па не знам сад процијенит колико је било, али...

Адвокат Ненад Петрушић: 20, 50?

Сведок Амир Салкић: Сјећам се само кад су нас озго из села гонили можда их је било једно 15, 16 што су ишли око нас, е сад тамо даље куд је било по селу још, тога се не сећам и колико их је било доле, не могу се сјетити. Видио сам само јел сам био у ћошку једном једно три војника испред и било је на улазу код станице био је букер од пијеска, е сад да ли је ту био ко још, колико је било војника, тога се не могу сјетит.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле, само три војника сте ту видели?

Сведок Амир Салкић: Ја, пред мене што су стојала, а сад горе мало височије био је бункер и ту је било још, али сад не могу прецизират колико је било, да ли је било 10, 15, 20 то...

Адвокат Ненад Петрушић: А то јутро 09.-ог сте ви изашли из ваших кућа, отишли у шуму, јел тако?

Сведок Амир Салкић: Кад је се почело пуцати са свих страна изашли смо из кућа, није то шума, ајде можда једно приватна шума, нема одма ту близу кућа, можда једно 100 метара, јел се почело пуцат са свих страна, па мало да се склонимо.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли је било неких догађања војних, односно борбених дејстава на том подручју ту у Вашем селу ранијих дана?

Сведок Амир Салкић: Па сјећам се да су причали да је деветог, 03.маја дио Хранче гори према Глоговој и онај део је год било неке пуцњаве е сад не знам у вези чега, не сећам се тога баш, али знам да је било око 03.маја, само тога, тог дана.

Адвокат Ненад Петрушић: То је релативно близу, два, три километра?

Сведок Амир Салкић: Па ја, нема ни толко, то је дио један, то је сад дио Хранча можда ајд нек има 2 километра, тако, пошто више нисмо силазили нигдје из села ту смо боравили тако нисам, не знам ништа у вези тога.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви знате Салкић Менсура?

Сведок Амир Салкић: Знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте ли ишли заједно у школу?

Сведок Амир Салкић: Па јесмо и он је био исто, само што је он био Б одељење. Ц а ја Б.

Адвокат Ненад Петрушић: И он је исто био шести, исти разред?

Сведок Амир Салкић: Да, само што сам ја прије на годину кренуо у школу.

Адвокат Ненад Петрушић: Не, не, јесте ли били исти разред?

Сведок Амир Салкић: Ја, у шести, ја.

Председник већа: Нисте се разумели. Управо рекосте да сте Ви раније кренули.

Сведок Амир Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Ко је раније кренуо у школу?

Сведок Амир Салкић: Ја раније, ја сам..., они су од мене старији можда по једно пет, шест месеци сви били, ту у комшилуку и тако да сам се ја уписао са њима на време...

Председник већа: Добро, који сте Ви разред били у то време?

Сведок Амир Салкић: Шести, у шести.

Председник већа: А Менсур?

Сведок Амир Салкић: Па и он је био у шестом.

Адвокат Ненад Петрушић: Ту доле код те хладњаче кад је тај војник одвео ову тројицу људи, и кад сте Ви чули рафал, да ли је с њим био још неко?

Сведок Амир Салкић: Нисам видио.

Адвокат Ненад Петрушић: Нисте?

Сведок Амир Салкић: Нисам то видио да је био још неко са њим.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли сте чули да је неко други изговорио овај је још жив, или је те речи изговорио баш тај војник који је..., за кога Ви тврдите да је испалио рафал?

Сведок Амир Салкић: Па не сећам се то да сам чуо, можда је реко неком али ја то не сећам се тога да сам то чуо.

Адвокат Ненад Петрушић: Кад је...Где сте Ви били у аутобусу?

Сведок Амир Салкић: Био сам иза возача друго сједиште.

Адвокат Ненад Петрушић: Седели сте?

Сведок Амир Салкић: Да, до прозора.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле, с леве стране аутобуса?

Сведок Амир Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Где се у односу на кретање аутобуса десило Мујино убиство?

Сведок Амир Салкић: На лијевој страни куда је аутобус ишо.

Адвокат Ненад Петрушић: Гдје сте Ви седели?

Сведок Амир Салкић: Ја, ја.

Адвокат Ненад Петрушић: На тој страни?

Сведок Амир Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел то било на путу, или је било ван пута?

Сведок Амир Салкић: Па изашо је човек само на банкину од главне улице, држао је ћебе у руци, да ли су му ципеле биле у рукама, не сећам се, јел чизме, нешто је било.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел он био...Је ли Мујо био сам?

Сведок Амир Салкић: Био је са супругом и дјецом.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесу ли они дакле пролазили испред аутобуса, је ли аутобус ту стајао?

Сведок Амир Салкић: Стао је аутобус да они уђу у аутобус.

Адвокат Ненад Петрушић: И они су пролазили испред аутобуса?

Сведок Амир Салкић: Како је аутобус стао овај је с колима стао иза и изашо.

Адвокат Ненад Петрушић: Оставимо тог с колима, него Мујина супруга, деца и Мујо јесу ли кренули да прођу испред аутобуса?

Сведок Амир Салкић: Па нису, ја сам их видио овако са стране од моје лијеве стране, до возача, возач је некако стао спрам њих.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле, Ви хоћете да кажете да су њих сво троје, односно четворо били напољу са стране, поред аутобуса кад је Мујо убијен?

Сведок Амир Салкић: Кад су пошли према аутобусу, тај што их је убио изашо је из кола, Муја је стао ту, он је протурио дјецу испред аутобуса и жени реко улазите у аутобус, и они су ушли у аутобус, он је убио тада Мују.

Адвокат Ненад Петрушић: И Ви сте видели то убиство?

Сведок Амир Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми, неко ко је био...Јел био пун аутобус?

Сведок Амир Салкић: Јесте, аутобус је био пун, сједело се између сједишта, доле жене су сједеле и тако.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле, то је било убиство ближе Вашем седишту?

Сведок Амир Салкић: Да, да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли су остали у аутобусу могли видети то убиство?

Сведок Амир Салкић: Не знам, нисам ни ским контактирао да би знао нешто о томе више.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте причали између себе тад, ту у аутобусу?

Сведок Амир Салкић: Нисмо причали јер то је било што видиш шутиш, дјеца она мања плачу, родитељи их држе, нико не подиже главу да гледа и тако је то све било до Кладња, нико ништа није коментирао, ни ништа.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте, пошто је то с Ваше леве стране приметили да од кад сте ушли у аутобус, па до места где је убијен Мујо то возило које вас је пратило да ли вас је оно обилазило, односно претицало?

Сведок Амир Салкић: Није, нисам га видео да је претицао.

Адвокат Ненад Петрушић: Тај војник је ли оставио своје возило иза аутобуса кад је изашо из....?

Сведок Амир Салкић: Па иза аутобуса, није прошло испред нас.

Адвокат Ненад Петрушић: И да ли је било где до крајњег важег одредишта, до Тишће вас то возило претекло?

Сведок Амир Салкић: Не сећам се.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је на том возилу које је возио тај војник било неких видних других обележја, било у смислу неких апликација, било у смислу неких натписа, да ли сте видели да ли је имало регистарске таблице?

Сведок Амир Салкић: Нисам на то обраћао пажњу да видим и не сјећам се више ничега да се нешто дешавало друго. То што знам то је.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је у том возилу била укључена, односно да ли је радио радио, да ли се чула музика?

Сведок Амир Салкић: Па музика је се чула док смо били доле на улици, после нисам чуо кад је ишо за нама, јер можда му је пјевала, али нисам чуо.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте видели да ли је још неко са аутобуског стајалишта одведен?

Сведок Амир Салкић: Нисам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате ко је Најдан Младеновић, да ли сте чули за њега?

Сведок Амир Салкић: Чуо сам, то ми је комшија, али њега се не сјећам баш толко, тако да....

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте Ви видели да је он неког издвојио из те групе, неког мушкарца и одвео?

Сведок Амир Салкић: То нисам видио. Нисам видио зато док смо ми сишли озго из села, ту је било на станици можда једно двадесеторо њих, не знам, то нисам видио. Знам само да су ставили једног човјека у кола, али не знам ко је га ставио, то нисам видио.

Адвокат Ненад Петрушић: Тај аутобус кад је дошао, јел дошао празан или попуњен?

Сведок Амир Салкић: Празан дошао из Братунца.

Адвокат Ненад Петрушић: И колико би вас могло бити, жена и деце и ових троје, односно неколико мушкараца на том аутобуском стајалишту?

Сведок Амир Салкић: Па шта ја знам, можда једно 60, 70, не знам тачан број.

Адвокат Ненад Петрушић: И сви сте ушли у тај аутобус?

Сведок Амир Салкић: Па да ли је још ко остао, међу првим сам ушао са родитељима, са мајком, јел је викала пожурите, само да уђемо у аутобус, е сад да ли је ко остао иза нас, да ли је ко..., то не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: А где су остали мушкарци из вашег места?

Сведок Амир Салкић: Па ту су по селу били, по шумама. Након четири, пет дана заробили су их, били су заробљени у Братунцу.

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања.

Председник већа: Колега? Ви имате? Може.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, још....Хвала. да ли се сећате у ауту да ли је био још неко осим њега, рекли сте делимично, да ли се сећате јел ауто био пун или празан?

Сведок Амир Салкић: Не сећам се. Ту кад је дошо на улицу кад је дошо био је сам у ауту, е после да ли је неко био тога се не сећам стварно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми да ли сте чули неке приче дакле име, надимак неки везано за тај догађај, ко је то урадио?

Сведок Амир Салкић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Председник већа: Кажите ми најпре Ви рекосте да сте шести разред и Ви и Менсур били. А Менсур каже да је био седми разред?

Сведок Амир Салкић: Не знам ја, само знам кад ми је требало сведочанство, сведочанство од школе у Братунцу сам био шести разред, кад сам подиго у њему пише завршена шеста година и то су му признали..., године и ја само то подигнем у Братунцу, мислим од шестог...

Председник већа: Добро. Кажите ми, ја сад извињавам се ако је већ неко питао, могуће. Та црвена марама, како је изгледала, као трака, као марама, шта је покривала, да ли се сећате?

Сведок Амир Салкић: Па марама била овако свезана око главе, сад...

Председник већа: Јел покривала косу?

Сведок Амир Салкић: Па није баш скроз, нако оне мање, оне женске....

Председник већа: Да ли је било још војника са марама или тракама?

Сведок Амир Салкић: Било је са чарапама на глави.

Председник већа: А са тракама и марамама?

Сведок Амир Салкић: Није.

Председник већа: Није?

Сведок Амир Салкић: Нисам видио, можда је негде тамо, али ту није било.

Председник већа: Да ли знате Салкић Џемала и Салкић Хамеда?

Сведок Амир Салкић: Знам.

Председник већа: Јесте ли видели њихово можда одвођење негде, том приликом када сте стајали на стајалишту?

Сведок Амир Салкић: Нисам, зато што су њихове куће доле испод, прије нас, ко их је одвезо и то нисам видио.

Председник већа: Кажите ми да ли сте тамо видели рецимо Зумру и Зухру? Јел знате ко су?

Сведок Амир Салкић: Јесам.

Председник већа: Тамо на лицу места?

Сведок Амир Салкић: Да.

Председник већа: Јесте, видели сте их? Добро. Кажите ми где је Менсур стајао у аутобусу? Да ли је стајао или седео?

Сведок Амир Салкић: Не знам то, да ли је био ближе мене или..., ја се нисам окрето назад горе.

Председник већа: Он каже да је тај..., то црвено ауто обилазило аутобус?

Сведок Амир Салкић: Е можда је био с контра стране, ја га нисам видио да је обишо нас, зато што сам био на левој страни.

Председник већа: Па не може да га обиђе с десне, мора с Ваше леве, мислим требао би. Не верујем баш да је ауто пут па да је с оне стране тамо...

Сведок Амир Салкић: Како ће га обић ако идемо из правца Братунца обићи га на лијевој страни. Ми идемо лијевом страном из Братунца смо ишли.

Председник већа: Па ...обилази левом страном. Којом страном да се обиђе?

Сведок Амир Салкић: Ми смо ишли из Братунца према Коњевић пољу.

Председник већа: Јесте ли ишли путем?

Сведок Амир Салкић: Па улица.

Председник већа: Улица, добро.

Сведок Амир Салкић: Да.

Председник већа: Па како се обилази?

Сведок Амир Салкић: Не мере ме обићи с лијеве, мора на десну страну избаци жмигавац да би обишо аутобус. Јел тако?

Председник већа: Која Вам је лева рука?

Сведок Амир Салкић: Ова.

Председник већа: Јесте ли возач Ви?

Сведок Амир Салкић: Јесам.

Председник већа: Па како се обилази, мислим....на леву страну.

Сведок Амир Салкић: Могу ли да се окренем да...

Председник већа: Ајд окрените се.

Сведок Амир Салкић: Е вако аутобус иде, његова трака...

Председник већа: Добро.

Сведок Амир Салкић: И сада иде иза мене, обилази с десне стране.... Чекај мало да се сконтам.

Председник већа: Ајде мало размислите. Којом страном се обилази?

Сведок Амир Салкић: Па обично је.....

Председник већа: Са возачеве стране, јел тако?

Сведок Амир Салкић: Ја.

Председник већа: Добро. Каже чини ми се Менсур да је ауто, то црвено ауто заустављено било испред аутобуса кад се све ово десило. Ви кажете иза.

Сведок Амир Салкић: Ја се не сећам...

Председник већа: До душе још неки сведоци кажу иза.

Сведок Амир Салкић: Ја се не сећам да је прошо испред.

Председник већа: Колико сам ја Вас разумео, Ви седите са леве стране, други ред иза возача, уз стакло, јел тако?

Сведок Амир Салкић: Да, да.

Председник већа: Добро. Каже Менсур да је убијен код предњих, са предње десне стране аутобуса?

Сведок Амир Салкић: Не верујем, зато што сам ја...

Председник већа: А Ви кажете као возач аутобуса, додуше Млађеновић Јефто...

Сведок Амир Салкић: Зато што сам ја видео кад је човек пао.

Председник већа: Ви сте први до стакла, јел тако?

Сведок Амир Салкић: Да, друго сједиште.

Председник већа: Ви то видите са леве стране?

Сведок Амир Салкић: И ја то видим с лијеве стране, човек је пао, како је улица, само овако доле се преврнуо, значи то сам видио.

Председник већа: А кажите ми још једном, ко је одвлачио тела у канал?

Сведок Амир Салкић: Ја и Менсур, да ли је био Нермин Салкић и он, тројица смо били, сећам се Менсура и ја мислим да је Нермин нема ко други.

Председник већа: А Нермин каже да су били он, Менсур и Елвир Рамић?

Сведок Амир Салкић: Не. То је погријешо.

Председник већа: То каже и Фата. Јел знате ко је Фата?

Сведок Амир Салкић: Знам.

Председник већа: А јел Вам то наређено било или сте се Ви јавили да то урадите?

Сведок Амир Салкић: Нисмо, подиго нас је отоле, из масе те и...

Председник већа: Салкић Нермин каже да је тај питао има ли добровољаца па сте се Ви јавили, он и овај? Није тако?

Сведок Амир Салкић: Није тако, не.

Председник већа: Кажите ми онај средњи део аутобуса, јел ту било места за стајање још, или је било пуно?

Сведок Амир Салкић: Није било за стајање.

Председник већа: Дакле пуно је....?

Сведок Амир Салкић: Седело је..., жене су седеле доле између сједишта на ономе, тако да је било, маскималано је био пун аутобус, сад да ли је било ђе мјеста горе позади, нисам видио.

Председник већа: Добро. И на крају рекосте чини ми се на питање тужиоца да се Ви лика не сећате?

Сведок Амир Салкић: Не, пуно је то прошло, не бих се могао сјетити.

Председник већа: Јесте ли се Ви виђали у међувремену са Менсуром?

Сведок Амир Салкић: Нисам, ја живим у Братунцу а он у Кладњу. Ја сам се вратио на своје и тамо живим.

Председник већа: Добро. Мислим да нема смисла показивати фотодокументацију код оваквог стања ствари. Не би сте могли кажете да препознате?

Сведок Амир Салкић: Не бих, не бих, мислим да не бих...

Председник већа: Добро. Кажите ми Хусо, Незир и Омер, за Омера знамо да је Менсуров отац. А Вама шта су они?

Сведок Амир Салкић: Менсуров је отац ми рођак, а то су ми Хусо и Незир су ми амице. Од оца браћа.

Председник већа: Па добро ајте, ипак су Вам неки род. Питам Вас због једне процесне околности. Да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног коме се стављају на терет та убиства, да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете неки имовинско правни захтев?

Сведок Амир Салкић: Па истичем само да правда изађе.

Председник већа: Придружује се кривичном гоњењу. А накнаду штете јел тражите Ви неку?

Сведок Амир Салкић: Не тражим ја.

Председник већа: Не истиче имовинско правни захтев. Добро. Ви сте тражили 70 евра, јел тако?

Сведок Амир Салкић: Да.

Председник већа: Ми смо то срачунали да је то 8.650,00 динара. Јел се Ви слажете да је то толко?

Сведок Амир Салкић: Па слажемо, зато што...

Председник већа: Пошто ми морамо у динарима да Вам...

Сведок Амир Салкић: Није проблем. Зато што нам је..., онај нисмо могли са аутобусом, нисмо могли с колима, мислим нисам никад био у Београд, тако да смо нашли некога човјека да нас доведе.

Председник већа: Добро.

Сведок Амир Салкић на име трошкова доласка и повратка тражи износ.....Јесте ли Ви заједно дошли вас двојица?

Сведок Амир Салкић: Ја, ја. Њега из Кладња и дошли по мене у Братунац.

Председник већа: Па онда да не платимо два пута истог човека, 70 евра.

Сведок Амир Салкић: По једном узму. По једном узме.

Председник већа: Аха, добро, добро. Да му се исплати износ од 8.650,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују су трошкови сведоку Амиру Салкићу у износу од 8.650,00 динара.

Хвала лепо.

Сведок Амир Салкић: То је то.

Председник већа: То је то. Личну карту сте узели?

Сведок Амир Салкић: Јесам.

Председник већа: Јесте. Хвала лепо што сте дошли.

Сведок Амир Салкић: Хвала и Вама, пријатно.

Председник већа: Довиђења. Добро, ништа ситуација је оваква, за следећи пут смо планирали и већ смо заузели две суднице за видео линк са Холандијом, тако да могу унапред да вам кажем шта је за следећи пут планирано.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, наставак се одређује за 09.03., јер треба времена да оде замолница у Холандију и тако даље.

09.03.2017.године у 09.30 часова, судница број 4.

Што се присутнима саопштава уместо позива те позив неће добијати.

Дакле, то су три сведока чини ми се, из Холандије па да видимо каква ће ситуација да буде. Тужиоче сад је како бих рекао предмет из ваших руку дошао у суду, али ипак мислим да је Вама ипак технички једноставније а мислим да би и коректније било да Ви преко Тужилаштва тада надлежног, па преко СИП-е њихове или већ како, да дођете у посед ових...Да Вам ја формално не налажем...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ми ћемо покушати то да урадимо и обавестићемо Вас о томе, да, мислим да је ОК. Ми ћемо то урадити, надам се да ћемо доћи до тога.

Председник већа: Јер мислим да ће једноставније ићи него...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Председник већа: Суд са судом, па преко тужилаштва, па преко.....то је то.

Довршено у 11.00 часова.

Записничар

Председник већа-судија